

valgt sig dette lille Legeme til Tumbleplads og dør fremkaldt en Udvikling af en lignende velsignelsesrig Art som den, der vilde komme frem paa et Skib, som var ladet med gule Ærter, og hvor saa en Mand hittede paa at hælde Vand paa disse gule Ærter. Nu er gule Ærter en baade sund og nærende, og der er ogsaa mange, der mener velsmagende, Spise, og de skal for at blive spiselige i Forbindelse med Vand, men det gælder bare om, at det gøres paa rette Tid og Sted, for kommer man Vand paa Ærterne, allerede medens de ligger i Skibet, saa sker der en Udvikling, og saa sker der en Sprængning. Nu ser vi altsaa dette Skib sprængt og sat paa Grund, og Kaptajnen stirrer saa ud over Skibet. Jeg er ikke helt sikker paa, at han netop vil være enig i de gamle smukke Linier, at

Har jeg og sejlet min Skude paa Grund, Saa var det dog dejligt at fare.

Jeg tror ikke, Kaptajnen paa Erhvervs-partiets Skude vil have nogen særlig Opfordring til at citere netop disse Linier.

Besætningen, en stor Del af den i hvert Fald her i Rigsdagen, er nu gaaet over paa et andet Skib under en Ledelse — ja, jeg ved ikke, hvem der er Formand for dette Parti, men jeg er ikke i Tvivl om, hvem der er, om jeg saa maa sige, Bagmand, hvem det er, der har stukket den politiske Kapital deri: de Ideer, som nu skal udlaanes til ærede Vælgere, som maatte have Trang til at komme i Hænderne paa Menneskevenner, og som skal betale Aagerrenterne. Dette Parti har anskaffet sig et Program, et luksuøst Program. Det er et Udtryk for Naturens Visdom, at luksuøse Programmer er saa billige. Derfor har netop de smaa Partier, som er fjernt fra Ansvar, Raad til at anskaffe sig et luksuøst Program. Jo nærmere man kommer til Ansvar, des mere koster Programmet, og des mere nøgternt maa det være.

Af de andre smaa Partier kunde jeg have Lyst til, at gøre en Bemærkning om det slesvigske Parti. Alle er enige om, at det ærede Medlem Hr. Schmidt er en overordentlig taktfuld og værdig Repræsentant herinde for de Interesser, han repræsenterer. Men det synes, som om det ærede Medlem har lidt ondt ved at blive enig med Pastor Schmidt. Det er ikke altid, deres Udtalelser falder fuldstændig i Traad med hinanden. Naa; vi har vel Lov til at haabe, at denne Enighed vil blive naaet, men naar det er saa vanskeligt at opnaa Enighed indenfor et saa lille Parti, saa er det jo forstaaeligt, at det indenfor det største Parti, som til og med er Regerings-

parti, har været nødvendigt Gang paa Gang at fastslaa den ubetingede Enighed paa en i Sandhed bemærkelsesværdig Maade. Det skal jeg dog ikke opholde mig nærmere ved, men gaa over til nogle Bemærkninger om det, som der jo maa siges noget om ved denne Lejlighed: Statsministerens Forhold til Erklæringen af 9. Juli. Overfor denne Erklæring forekommer det mig, at man bør anlægge den Betragtning, at det, det i den nuværende Situation kommer an paa for Erhvervslivet, er at faa skabt faste Punkter. Nu, da der er en svigtende Tillid til alt og alle, en svigtende Tillid, som desværre giver sig Udslag paa det mest følsomme Barometer, paa Børsen, er det af Nødvendighed, at man fra alle Sider, og ikke mindst fra Regeringens Side, stræber henimod at skabe Tillid, og dør kan det efter min Mening ikke nægtes, at det er uheldigt, at Statsministerens Navn er i Forbindelse med en Erklæring, som faktisk har virket vildledende. At det er saaledes, det tror jeg, man maa erkende; jeg ønsker ikke her paa nogen Maade at opkaste mig til moralsk Dommer over Statsministeren, men jeg fastslaaer kun den Kendsgerning, at Ministerens Navn er i Forbindelse med denne Erklæring, og at det i denne Situation maa forekomme uheldigt. Vi har sagt det fra vor Side, og vi kunde — det kan jeg jo godt sige — have ønsket, at Ministeriet, at Venstres Ministerium i dette Øjeblik havde faaet et andet Navn. Men vi fastholder det, som vi i sin Tid har sagt, at vi ønsker ikke at have endog blot Skindet af at ville udnytte politisk en saadan Katastrofe som den, der er sket med Landmandsbanken.

Vi har med Tilfredshed hørt baade Statsministerens Udtalelse og de Udtalelser, som Ordføreren for Partiet Venstre (I. A. Hansen) fremsatte. Med adskillig mindre Tilfredshed har vi set den Resolution, som udsendtes fra Venstres Side i Gaar; den forekommer noget ubehændigt affattet. Naar der i den staar, at man ønsker et borgerligt Samarbejde fortsat til Fremme af Venstres Politik, saa er det et lidt ubehændigt Udtryk; men jeg nærer ikke Spor af Tvivl om, at Meningen dermed i Virkeligheden er at sige det samme, som den højtærede Statsminister Gang paa Gang har sagt, og som ogsaa Venstres Ordfører har sagt her i Dag, at man ønsker det borgerlige Samarbejde fortsat og fortsat paa en saadan Maade, at man er klar over, at der herunder ogsaa maa tages Hensyn til det Parti, som jeg har den Ære at være Ordfører for i dette Øjeblik. Man har altid fra Regeringens Side erkendt, at det konservative Folkeparti